

Svar (21/7 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Udlændingestyrelsen har på baggrund af et særtræk fra Udlændingeregisteret oplyst, at Udlændingestyrelsen og Integrationsministeriet i perioden 1. juli 2002 – 31. maj 2003 i alt har truffet afgørelse om opholdstilladelse på baggrund af ægteskab eller samlivsforhold (ægtefællesammenføring) vedrørende ca. 1950 personer, hvor ansøgningen er indgivet den 1. juli 2002 eller senere. Heraf er der truffet afgørelse om tilladelse til ægtefællesammenføring vedrørende ca. 650 personer, og afgørelse om afslag på ægtefællesammenføring vedrørende ca. 1300 personer.

Af afgørelserne om afslag på ægtefællesammenføring vedrørende de ca. 1300 personer er der vedrørende ca. 225 personer truffet afgørelse om afslag med den begrundelse, at parternes samlede tilknytning til Danmark ikke er større end parternes samlede tilknytning til et andet land. Antallet af tilknytningsafslag udgør således omkring 11 % af det samlede antal afgørelser i perioden og omkring 17 % af det samlede antal afslag på ægtefællesammenføring.

Det bemærkes, at de tal, der fremkommer ved særtræk fra Udlændingeregisteret, er behæftet med usikkerhed, bl.a. fordi sådanne udtræk indebærer en række tekniske og praktiske problemer.

Udlændingemyndighederne er ikke i besiddelse af statistiske oplysninger om, hvor mange personer der får afslag med henvisning til tilknytningskravet, som opfylder samtlige andre krav for familiesammenføring.

Spm. nr. S 3807

Til integrationsministeren (1/7 03) af:

Anne-Marie Meldgaard (S):

»Hvor mange, som får afslag på familiesammenføring alene på baggrund af tilknytningskravet, som opfylder alle andre krav for familiesammenføring, er udenlandsdanskere, der har boet en periode i udlandet med en udenlandsk ægtefælle?«

Svar (21/7 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Udlændingemyndighederne er ikke i besiddelse af statistiske oplysninger af den i spørgsmålet anførte karakter.

Spm. nr. S 3902

Til beskæftigelsesministeren (10/7 03) af:

Anne-Marie Meldgaard (S):

»Hvorledes vurderer ministeren, at arbejdsgivernes incitament til at ansætte folk i fleksjob påvirkes af reglen om, at arbejdsgiverens refusion i sygedagpenge modregnes i fleksjobtilskuddet, hvis en ansat i fleksjob bliver syg?«

Begrundelse

Ifølge loven om aktiv socialpolitik udbetaler arbejdsgiveren fuld løn til en ansat i fleksjob, men får alt efter arbejdsevne et tilskud på enten 1/2 eller 3/4 af mindstelønnen på området. Tilskuddet kompenserer for arbejdstagerens nedsatte arbejdsevne. Ansættelse i fleksjob sker på lige fod med andre funktionæransættelser. Der er opsigelsesvarsel, løn under sygdom m.v. Imidlertid er det således under den gældende lov, at kommunen godt nok udbetaler refusion til arbejdsgiveren fra fleksjobberens første sygedag (ikke efter 14 dage som ved almindelige funktionærer), men refusionen af sygedagpengene modregnes i fleksjobtilskuddet (jf. Bekendtgørelse af lov om aktiv socialpolitik, § 72 stk. 4:

»Tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Socialministeren kan fastsætte regler herom«). Det bevirker, at arbejdsgiveren under den ansattes sygdom fortsat skal betale fuld løn, idet der godt nok gives refusion fra første sygedag, men dette modregnes altså i fleksjobtilskuddet. Således mærker arbejdsgiveren reelt ikke økonomisk, at der gives refusion under sygdom, på trods af medarbejderens fravær. Dette forekommer uheldigt, idet arbejdsgivernes incitament til at ansætte fleksjobbere dermed reduceres, taget i betragtning at medarbejdere ansat i fleksjob netop kan forventes at have relativt flere sygedage, lægebesøg eller hospitalsbesøg end andre – idet netop deres